

Dosarul nr. 3ra-1634/2018

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Central (E. Galușceac)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Țurcanu, I. Cotruță).

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni
„Apă – Canal Chișinău”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Institutul de
Științe ale Educației împotriva Societății pe Acțiuni „Apă - Canal Chișinău” cu
privire la anularea deciziei privind consumul fraudulos, a facturii fiscale și
încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și
s-a menținut hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul
Central,

c o n s t a t ă :

La 28 august 2017 Institutul de Științe ale Educației, reprezentat de
avocatul Aureliu Scorțescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA
„Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea deciziei privind consumul fraudulos, a
facturii fiscale și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 01 ianuarie 2000 între Institutul de
Științe ale Educației și SA „Apă - Canal Chișinău” a fost încheiat contractul de
prestare a serviciilor de furnizare a apei potabile și canalizare nr.248422.

La 20 martie 2017 s-a depistat consumul fraudulos exprimat prin conectarea
la conducta de apă și deteriorarea contorului de apă de către SRL „Elat Neocons”.

Prin scrisoarea nr.01-123 din 20 martie 2017 reclamantul a înștiințat SA
„Apă – Canal Chișinău” despre consumul fraudulos al apei și conectarea
clandestină de către SRL „Elat Neocons” și a solicitat intervenția pârâtei pentru
soluționarea situației, însă până la 26 iunie 2017 SA „Apă – Canal Chișinău” nu a
întreprins nici o măsură în acest sens.

A mai relatat că la 26 iunie 2017 SA „Apă - Canal Chișinău” a pătruns neautorizat pe teritoriul reclamantului, fără înștiințare administrației acestuia, unde a întocmit un act de depistare a consumului fraudulos.

În consecință, la 29 iunie 2017 SA „Apă – Canal Chișinău” a emis decizia cu privire la consumul fraudulos, fără invitarea reprezentantului consumatorului la examinarea cauzei.

Ulterior la 30 iunie 2017 SA „Apă – Canal Chișinău” a emis factura fiscală nr. AAB 4705625 prin care a dispus încasarea sumei de 7 249, 94 de lei, în baza deciziei din 29 iunie 2017.

A specificat că tocmai la 02 iulie 2017 pârâta a remis în adresa Institutului de Științe ale Educației actul de depistare a consumului fraudulos împreună cu factura fiscală și decizia din 29 iunie 2017.

Consideră că decizia din 29 iunie 2017 și factura fiscală nr. AAB 4705625 sunt abuzive, fiind emise cu încălcarea prevederilor legale.

A solicitat anularea deciziei cu privire la consumul fraudulos nr.91 (15) din 29 iunie 2017, a facturii fiscale Seria AAB nr. 4705625 din 30 iunie 2017 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-a admis parțial acțiunea și s-a anulat decizia cu privire la consumul fraudulos nr.91 (15) din 29 iunie 2017 a SA „Apă – Canal Chișinău”; în rest acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La 30 noiembrie 2017 SA „Apă – Canal Chișinău” a declarat apel împotriva hotărârii din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SA „Apă – Canal Chișinău” și s-a menținut hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

La 23 octombrie 2018 SA „Apă – Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu decizia instanței de apel, menționând că la emiterea deciziei nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Totodată a relatat că instanța de apel nu a luat în calcul toate circumstanțele de fapt și de drept, deoarece reprezentantul SA „Apă – Canal Chișinău” a menționat în ședința de judecată că înainte de a merge la obiectul Institutului de Științe ale Educației a telefonat persoana care era responsabilă, însă aceasta a relatat că s-a concediat și că SA „Apă – Canal Chișinău” să i-a legătura cu un alt reprezentant al intimatului. În aceste circumstanțe, consideră că intimatul se folosește cu rea-credință de drepturile sale contractuale și procesuale, or, acesta nu a anunțat și nici nu a prezentat probe care ar confirma faptul că responsabil este o altă persoană decât cea care a fost telefonată de SA „Apă – Canal Chișinău”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 19 septembrie 2018.

SA „Apă – Canal Chișinău” a recepționat decizia instanței de apel la 03 octombrie 2018, fapt confirmat de către aceasta în recurs.

Astfel, recursul, declarat la 23 octombrie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că SA „Apă – Canal Chișinău” în cererea de recurs nu a invocat niciunul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CtEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Apă – Canal Chișinău”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă – Canal Chișinău”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat